

Газета Західної конференції
Церкви Адвентистів сьомого дня

№181

Березень-квітень 2022

ГОЛОС НАДІЇ

Надія у тривожний час с.2

Фото: Юрій Поліщук

Виконуючи місію

Віталій Мелесь

Добра вістка у складний час

На Закарпатті, в Тячеві та Тересві відбулась євангельська програма для переселенців.

На теренах Закарпатської області для переселенців з 1 по 9 квітня щоденно одночасно було проведено дві Євангельські програми під назвою «Інформаційна війна, яка триває століттями». В Тячеві програма проходила в адвентистській школі, де проживають переселенці, а у Тересві – в Домі молитви. Спікером даної програми був Мелесь Віталій. Допомогали в організації програм місцеві пастори: обласний

пастор Крічфалушій Іван та його помічник Сергій Мельничук у Тересві, а у Тячеві - районний пастор Опіяр Михайло та Прокопець Станіслав. Натхненними піснями прикрашала програми місцева молодь та група співаків з тимчасово переселених районів, солісти групи «Пурім», Прокопець Станіслав та його дружина. Також зал був наповнений і дітками, з якими місцева молодь проводила біблійні уроки.

Одна із переселенок про програму висловила так: «Ніколи не думала, що знайду щось добре

під час війни. Адже саме через війну я потрапила на Закарпаття, де й змогла пізнати Господа і укласти заповіт із Ним, дізнаючись стільки істин з Його Слова».

9 квітня у громаді Тересва було проведено водне хрещення, де 7 людей уклали Завіт з Господом через водне хрещення. Троє із них були із переселенців.

Основний курс програми був закінчений, але люди ще бажають продовжити вивчення Божого Слова, тому зустрічі проходять і далі.

Руслан Бабій

Ще вісім чоловік приєдналися до церкви Божої

23 квітня на ранковому богослужінні в центральній львівській громаді пройшло урочисте служіння хрещення, на якому заключили завіт з Господом вісім чоловік.

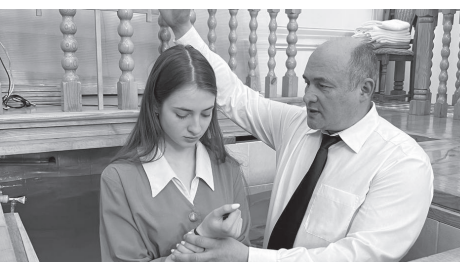
Шестеро людей - це вимушені переселенці: Оксана з Бородянки, Анна і Володимир із Харкова, Дмитро і Дарина з Дружковки Донецької області і Світлана з Маріуполя. Двоє людей, Надія і Андрій, - львів'яни, які готувалися до хрещення в громаді №4 «Верхня горниця» з пастором Олександром Резніковим.

Зі словами настанови звернувся президент Західної Конференції

Василь Чопик. Урочистості атмосфері додавав спів хору та сольні пісні Роксолани Івасютин.

Від початку воєнних дій, з 24 лютого, центральна львівська громада, що по вулиці Короленка 1, відкрила двері Дому молитви, переобладнавши всі дитячі класи, кімнати і приміщення для розміщення переселенців і біженців, близько 45 чоловік. Перші три тижні громада займалася перевезенням біженців зі Львова до кордону з Польщею. Після того, як наплив спав, почали розміщати людей на триваліше проживання. Ці люди з різних місць України: Харкова,

Бородянки, Києва, Маріуполя, Дружковки, Слов'янська і т. д. Ми приймали як членів Церкви Адвентистів сьомого дня, так і їх родичів та знайомих. Було організовано трьохразове харчування. Всіх людей, що проживали в Домі молитви ми запрошували на богослужіння. В останню суботу лютого було оголошено про початок занять по підготовці до хрещення, які розпочав проводити пастор громади Руслан Бабій. Та впродовж цього часу в цю групу один за одним приєднувались люди, досліджували Біблію та вирішили прийняти хрещення.

Анатолій Ярчак

Вони вибрали кращий шлях

В суботу 19 березня в приміщенні Молитовного будинку першої луцької громади відбулось свято водного хрещення. Шість дорогоцінних душ вирішили приєднатися до Божої церкви. Все служіння проходило в урочистій атмосфері: грав духовий оркестр церкви села Пожарки, співав місцевий хор, а пісні у виконанні Олександра проникали в саме серце.

Зі словами Священного Писання до всіх присутніх звернувся пастор другої луцької громади Сергій Шевчук. Він підкреслив, як важливо всім дітям Божим зодягнутись в повну Божу зброю. В кінці проповіді пролунав заклик до тих присутніх у залі, які ще не вирішили заключити завіт з Богом через хрещення.

Після проповіді та музичних номерів настав найурочистіший момент: кандидати до хрещення вийшли на сцену і привселюдно засвідчили про свою віру в Господа.

Визнання віри з ними провів місцевий пастор Віктор Власюк. Молитву посвячення звершив пастор церкви міста Сокаль та села Княже Петро Горбачевський. Потім кандидати один за одним заходили в басейн: Ірина та її діти Юлія і Владислав з села Княже, що на Львівщині; молоді подружжя Едуарда і Діани зі села Пожарки, що поблизу Луцька, а також Юрій – переселенець з міста Вознесенськ, Миколаївської області, що переїхав до Луцька. Обряд хрещення звершив пастор громад Пожарки та Рожище Анатолій Ярчак.

В кожного, хто заключив завіт з Богом, був свій особливий шлях до Бога. Сім'я Ірини Мосійчук була прихильною до церкви Адвентистів сьомого дня, відвідувала суботні богослужіння в селі Княже. Пастор Петро Горбачевський проводив з ними біблійні уроки і готував до хрещення. Ірина також любила

слухати ранкові натхнення пастора Василя Крестинича зі Закарпаття. Сім'я Ірини не раз переживала чудові досвіди почутої молитви та Божого керівництва. Радісним є те, що чоловік Ірини Василь має бажання влітку прийняти хрещення.

Подружжя Едуарда і Діани Пірожики регулярно протягом декількох років відвідували церкву в селі Пожарки, брати і сестри всіляко підтримували їх, стали їхніми друзями. Після того, як на початку року пролунав у церкві заклик до хрещення, Едуард і Діана радо відгукнулися на нього.

Юрій Цвігун з міста Вознесенська поділився своїм досвідом. Його шлях до Бога був нелегким, але Господь допоміг залишити погані звички, Бог відповідав на його щирі молитви, благословляв на роботу і через Юрія приводив інших людей до пізнання правди.

Божа благодать не зупиняється

Війна внесла свої корективи у людське життя, та Господь продовжує велику милість до грішників і додає людей до Своєї церкви.

На Закарпатті у громаді міста Свалява 2 квітня пастор Анатолій Капітан хрестив двох молодих людей.

У Львові також двоє молодих людей вирішили віддати своє життя Богу.

З любов'ю до людей

Ірина Смакула

Львівський ліцей - місце прихистку і допомоги

У час важких випробувань для України навчальні приміщення приватного ліцею «Живе Слово» міста Львова стали місцем тимчасового прихистку для внутрішньо переміщених осіб та земляків, котрі полишають прифронтові зони активних бойових дій і прямують за кордон.

В облаштованих по-новому приміщеннях родини з дітьми мають перепочинок після важкої дороги. Церква Адвентистів сьомого дня пригоспає їх гарячими обідами. Сухі сніданки та вечері отримують

в школі у вигляді гуманітарної допомоги від багатьох благодійних організацій.

Завдяки літературному відділу Західної конференції та Українському біблійному товариству люди мають і духовну «їжу» для душі. Евакуйовані отримують консультацію медсестри та психолога, спілкуються про наболіле, розповідають пережите, чують теплі слова підтримки від персоналу та практичні поради щодо подолання різних соціально-побутових труднощів.

У ліцеї триває безперервне навчання в онлайн-форматі. Водночас задля зменшення стресу та адаптації до нових умов для дітей переселенців на території школи організовано цікаві очні заняття рукоділля.

Особливо вдячні наші гості за їхнє перше близьке знайомство з Богом, Його Словом та церквою Адвентистів сьомого дня. Для багатьох - це неоціненний досвід віри, надії та любові.

Моліться, аби місія адвентистського ліцею працювала на славу Божу і в час лихоліття війни.

Олександр Резніков

ADRA активно допомагає українцям

Адвентисти Західного регіону спільно з благодійною організацією ADRA допомагають постраждалим.

Адвентистська церква Західної конференції включає в себе громади Волинської, Рівненської, Закарпатської та Львівської областей. У цих областях благодійна організація ADRA Україна сприяє соціальному служінню, підтримуючи різні напрямки. Однією з основних потреб є облаштування місць для тимчасового перебування переселенців,

зокрема жінок та дітей. На практиці це служіння можна побачити в першій та другій львівських громадах, у львівському ліцеї «Живе Слово», базі відпочинку «Барвінок», містах Луцьк, Мукачево, Ужгород, Рівне, Дубно та багатьох інших.

Одне з основних завдань організації ADRA – це забезпечення постраждалих теплом, засобами особистої гігієни, харчуванням і транспортування до більш безпечної місцевості.

Триває співпраця з міжнародним представництвом ADRA, зокрема в Польщі, Румунії, Молдові та Угорщині. Найбільша увага зосереджена на великому потоці людей зі сходу на захід України. Наразі Львів переповнений, місто працює на максимальних потужностях.

Про служіння ADRA на заході України відомо завдяки співпраці з медичними закладами під час пандемії COVID-19, допомозі з ліквідації наслідків паводків на Закарпатті, проекту «Діти дітям».

Роберт Біро

Хороший результат міжнародної співпраці

Насиченою і різноманітною від початку війни була співпраця з гуманітарних та соціальних питань з представниками Угорського та Румунського Уніонів Церкви Адвентистів сьомого дня, а також з рядовими членами наших громад. Примітно зазначити, що представники нашої Церкви із західних країн на початку бойових дій в Україні самі вийшли з нами на зв'язок, телефонували, писали і пропонували різноманітну допомогу.

Найперше треба згадати тісну і плідну співпрацю з угорцями щодо розселення тих членів Церкви з України, які з початку бойових дій виїхали в Угорщину. Оперативно була створена робоча команда, до якої з угорської сторони ввійшли секретар Придунайської конференції Товт Сілард та Гедьеш Доріна, як координатори, президент вищезгаданої конференції, пастори та рядові члени Церкви з Будапешта та Ніредьхази. Від української сторони координатором був пастор Роберт Біро з Мукачєва. Ми змогли знайти житло, а іноді й роботу для більш як 25-х людей з України, переважно це були наші сестри з дітьми. Були випадки, коли люди телефонували нам вже будучи в Угорщині, іноді вночі, і не знали, куди їхати далі, не знали мови. Угорські пастори знаходили їх, відвозили, надавали житло... Всі учасники цього служіння, і найперше біженці, були задоволені, ми отримали багато вдячних відгуків і реально побачили Божу допомогу і турботу.

Спонтанно виникла потреба і можливість разом із закордонними друзями допомогти Адвентист-

ській клініці «Ангелія» з Києва. За приблизно один тиждень у співпраці з представниками клініки були написані та перекладені на 7 іноземних мов листи-прохання клініки про допомогу ліками. Як результат, першими допоміг Угорський уніон адвентистської церкви, який придбав для клініки ліків і медичних засобів на більше як 1 мільйон форинтів, за допомогою Угорської та румунської організацій АДРА ці ліки були доставлені до Чернівців (куди тимчасово була евакуйована клініка). Пізніше багато ліків передавали з Румунії та з інших країн.

І, звичайно, систематично були надходження гуманітарної допомоги з Угорщини та Румунії: продукти харчування, засоби гігієни, дитяче харчування, матраци, покривала, одяг тощо. Ця гуманітарна допомога розподілялась між переселенцями, яких прийняли громади та члени Церкви у Мукачєві, Ракошині, Ужгороді, Кобилецькій Полянні. Окремо треба згадати пасторів з Румунії: Крістіана Дорго, Робінзона Дана, Роберта Вароді, Дьозо Форкош, які неодноразово самі організували та привозили нам гуманітарні вантажі. Окремі збори для біженців проводили і передавали на Закарпаття майже всі угорські громади з Румунії. Не стояли осторонь у допомозі переселенцям і адвентистські угорські громади на Закарпатті. Наприклад, 2 сім'ї з Ракошинської громади прийняли у себе вдома до 17 переселенців з Вугледара (Донецької області) та Ніжина (Чернігівської області). Систематично надходила велика кількість гуманітарної допомоги,

продуктів харчування від брата бізнесмена Ласло та його друзів з Будапешту, він сам закуповував її та привозив з допомогою АДРА з Угорщини на Закарпаття. Результативною і важливою була і залишається співпраця з організацією АДРА в Румунії, Угорщині, з ADRA Karpathia та NEEKA Ukraine.

Закордонні партнери багато спеціалізованої допомоги передали і для ужгородського центру розташування переселенців, створеного Ужгородськими адвентистськими громадами. На наше прохання в Угорщині та Румунії були придбані та привезені ліжка, холодильник, пральна машина, хлібопічка, газова плита та духовка, кухонні прилади, пылосос, велосипеди та інші речі.

Гуманітарну допомогу з Угорщини та Румунії була можливість надсилати і в інші території України, в Київ та Київську область, Харків, Чернігів, Суми, Слов'янськ, Дружківку, Добропілля. Часто допомогу нам привозили і передавали люди, яких ми раніше не знали, і не тільки члени адвентистської церкви. Найбільше таких спонсорів і помічників до нас направляли наші румунські колеги, які біля україно-румунського кордону приймали українських біженців, і розгорнули для цього палатки від АДРА. Ми познайомились з людьми, які бажали щиро допомогти, з Англії, Кореї, Словачії, Південно-Африканської Республіки та інших. З багатьма з них ми і надалі продовжуємо плідну співпрацю, для подальшої допомоги переселенцям і біженцям з України.

Як одна сім'я

Марія Власюк

Підтримка від друзів-поляків

У цей непростий час, коли сатанана намагається проявити свою руйнівну силу, Господь ще більше діє у серцях людей, викликаючи співчуття і велике бажання допомогти потерпілим. Зворушливо спостерігати, як не тільки українці, а й люди за кордоном з любов'ю і самопожертвою допомагають постраждалим від війни.

У селі Гомба, що недалеко від Варшави, знаходиться видавництво, аналогічне українському адвентистському видавництву «Джерело життя» та друкарня. В цьому селі є невелика громада адвентистів. Невелика, але дружна, сімейна. Коли була можливість привести гуманітарну допомогу на Україну, то усі почали зносити, хто що міг: одяг, продукти харчування, хімію, засоби гігієни, і запакували цілий автомобіль. Серед цих людей немає бізнесменів і багатих людей, це пенсіонери, багатодітні сім'ї, дехто виховує прийомних дітей, але кожен хотів чимось допомогти.

У Варшаві був проведений благодійний концерт на підтримку українців, за участю польських співаків. Польський жіночий хор «Адвентус» заспівав дві пісні українською мовою. А після виконання авторської пісні Ірини Мокрушенко зал аплодував стоячи. Закінчили концерт піснею «Боже великий, єдиний». Відразу після концерту учасники хору поїхали на вокзал, де знову виконували пісні українською мовою, роздавали брошур-

ки зі словами надії та цікаві і смачні гостинчики діткам. Подібні концерти також відбулися у Лодзі та інших містах.

Польське видавництво «Джерело життя» видало велику кількість брошурок українською мовою для дітей та дорослих. Надрукували українською мовою книгу «Дорога до Христа» під новою актуальною назвою «Мир, про який мрієш». Також серію біблійних історій для дітей. Великим тиражем вийшла книга Марка Фінлі «Надіятися знову». До речі, Марк Фінлі у Варшаві провів євангельську програму для поляків та українців.

Окремо хочеться згадати про служіння керівника відділу здоров'я польського уніону Беати Слешинської та її сім'ї. Співпрацюючи з польським відділенням ADRA та організацією «Краще життя», вони 5 разів відвідали Львів з гуманітарним вантажем. В Україну вони ввезли буси із гуманітарною допомогою (загалом із Польщі було ввезено 20 таких бусів), щоб залишити їх там для допомоги біженцям та евакуації людей. А назад їхали великим автобусом, який винаймали, щоб завезти людей до Польщі безкоштовно. Тому замість того, щоб якнайшвидше повернутися додому, вони проводили ночі на кордоні, адже не раз траплялися сім'ї, які мали проблеми з перетином кордону. Останнього разу везли дітей-сиріт, які не мали жодних документів. Люди, які представилися

як їхні опікуни, на кордоні відмовилися від них. І це спричинило проблеми. Беата та її дочка Кася взяли відповідальність за цих діток на себе, аж поки їх не припровадили до дитячого будинку у Польщі.

Як компенсація усіх труднощів та перживань були чудові досвіди від Бога. До прикладу, зустріч на кордоні з італійцем, який із власної ініціативи і своїми коштами закупив цілий автомобіль гуманітарної допомоги і віз його на Україну, проте ще не знав куди. І «випадково» (хоч в Бога ніколи випадковостей не буває) вони зустріли його на кордоні та запропонували приєднатися до них. І таким чином ця допомога залишилася в адвентистському центрі допомоги у Львові. Наступного разу, коли забирали людей зі Львова, в автобусі залишилося лише одне місце. І те місце зайняв один чоловік. Як потім виявилось, то був волонтер із Франції, фотограф, який повертався із Києва, Бучі та інших постраждалих районів. Дізнавшись про діяльність організації «ADRA» він захотів також співпрацювати з нею. Повернувшись у Францію, він повідомив, що вже зв'язався з цією організацією у своїй країні, додавши: «Разом ми зможемо більше».

Дійсно, коли ми об'єднуємося в служінні Господу через співчуття і допомогу потерпілим, Господь може зробити дуже багато. Та найкраще, що Він робить, це зміни у наших серцях, наповнюючи їх співчуттям і любов'ю.

Книги, надруковані у Польщі

Члени громада села Гомба з Марком Фінлі

Беата і Кася Слешинські у Львові

Вікторія Березка

Центр допомоги в Мукачево

Закарпатський священнослужитель Сергій Литовченко розповідає про те, яка зараз ситуація в регіоні. Наскільки все глобально та як церква справляється з потоком переселенців.

Що відбувається зараз в Мукачівському районі?

Ми допомагаємо, як можемо. В Мукачеві маємо три громади, в яких зали для богослужінь перелаштували під переселенців. Наразі розташували сорок вісім чоловік і готуємо ще двадцять місць.

Чи проводите молитовні зібрання, які основні прохання зараз до Бога?

Адвентисти скрізь зараз моляться. Звісно ж, прохання про мир та безпеку. Зараз молитви як ніколи актуальні.

Переселенців багато у вас?

Дуже багато, близько сорока тисяч заїхало на Закарпатську область. Люди їдуть з різних куточків України, беруть навіть своїх улюбленців з собою.

В якому люди зараз психологічному стані?

Ну ви ж розумієте, що люди збентежені, хвилюються. Вони покинули свої домівки, у деякого розлука з сім'єю. Люди в розпачі, вони не знають, що далі з ними буде.

На що люди наразі налаштовані, закріпитися в Україні чи їхати за кордон?

По-різному. Є ті, хто відразу планує залишатися, є, що мають цілеспрямований курс до кордону, а є, які сумніваються, що робити.

Як довго люди можуть залишатися в Молитовних будинках?

Ми робимо все для того, щоб вони залишалися, скільки це необхідно. Надаємо все потрібне: дах над головою, їжу, спальне місце, засоби для особистої гігієни і тому подібне. А вони, в свою чергу, самі вирішують, чи залишатися чи виїжджати за межі нашої держави.

Звідки ви берете можливість займатися волонтерством зараз?

Ми раніше з таким не стикалися, тому, у нас не було ні достатньої кількості продуктів, ні ліжок. А зараз почала надходити гуманітарна допомога від ADRA, допомагають закордонні брати та сестри, також використовуємо церковні кошти.

Під час війни, віруючих людей стало більше?

Я не питаю, віруючі вони, чи невіруючі. В першу чергу, люди потребують допомоги і ми їм її надаємо. Це зараз головне. Але згодом, в більш спокійній атмосфері, ми спілкуємося з ними, читаємо, ведемо

духовні бесіди та запрошуємо на служіння.

Як реагують?

По-різному. Ми нікого не примушуємо. Запрошуємо всіх, раді кожному.

Сергію Григоровичу, традиційне запитання, яке я ставлю всім служителям церкви. Ви постійно вивчаєте Біблію, що скажете, як духовна особистість, на сьогоднішню ситуацію, коли все закінчиться, до чого це призведе?

Господь нас не залишить, це точно. Згадаємо Даниїла, який сидів у рові з тваринами, і Бог зберіг його. Головне - довіряти Йому, а Він Своєю обітницею виконає. Не можу сказати стосовно закінчення війни, але можу сказати точно, що Господь у Священному Писанні говорив, що в останні часи будуть голод, хвороби і землетруси, і це тільки початок. Ми не знаємо, що буде далі, але Господь попереджає, що буде нелегко і ми маємо бути готовими до цього і вистояти до кінця.

Нові мешканці санаторію

Адвентистський санаторій «Сонячні Карпати» розсташований в Закарпатській області, неподалік від кордону з Угорщиною, прийняв 25 переселенців. Всього очікуємо 200 переселенців. Це затишне місце відпочинку перетворилось на місце надання притулку, психо-

логічної та матеріальної допомоги для тих, хто вимушений був покинути свої домівки через небезпеку.

Також для тих, хто прямує за межі України, готують обіди, щоб вони могли підкріпитися перед тим, як відправляються на кордон з Європою.

Краплинка радості

Ліна Смірнова

Трішки радості для засмучених діток

Субота, 23 квітня, була для нас особливо благословенна. Після ранкового богослужіння разом зі старостою села та місцевим пастором Богданом Шумчуком ми відвідали два садочки та пансіонат у селі Кобилецька Поляна Рахівського району Закарпатської області з

програмою для дітей-переселенців.

У цей складний час діткам так важливо було почути, що Бог любить їх, що навіть там далеко, в інших країнах, люди моляться за них. А весела сімейка Міккі та Мінні Маусів підняла усім настрій. Ми не рахували, скільки було дітей на

зустрічах, але у нас було 60 подарунків від проекту «Сумка самарянина», і жодного не залишилося. Також дітки отримали Біблії для дітей.

Ввечері ми ще пішли по адвентистських сім'ях, які приймають переселенців з різних куточків України, і молилися за них.

„Голос Надії“ - газета Західної конференції Церкви Адвентистів сьомого дня.
Засновник - Церква Адвентистів сьомого дня. Свідоцтво про реєстрацію - РВ №345 від 4.10.2002 р.
Відповідальний за випуск - директор Відділу інформації ЗК Сергій Литовченко s.lytovchenko@adventist.ua
Редакційна колегія: Василь Чопик, Віталій Шевчук, Микола Рябенко, Сергій Литовченко
Редактор, коректор, комп'ютерна верстка і дизайн - Марія Власюк
Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати надіслані матеріали
Газета є некомерційним неприбутковим виданням, що видається і розповсюджується за пожертви
Адреса редакції: м. Львів, вул. І. Багряного, 36а, тел. 237-12-13. Для листування: 79041 м. Львів, а/с 6241
Друк: ФОП Прокопчук С.А.
Наклад 500 примірників